

kontrainformem!

veus de l'assemblea de Sant Quirze

en el moment de la resolució la gent esclatava a aplaudir i a cridar (bé potser no tan però era més o menys així).

Era també molt espectacular anar als punts negres de la cercavila, com la cantonada del carrer Nou amb el carrer del Mig o la d'aquest últim amb el desaparegut carrer Anselm Clavé, just a l'entrar a la plaça. Aquest fou víctima d'unes reformes que sembla que no acabaran mai, perquè sembla que no hi ha peles per pagar aquest projecte faraònic. També els carrers plens de fems d'animals, on més d'un s'esperava que s'assequessin per fer després guerra de bombardejos.

Ara però, a la plaça no es pot acabar perquè no hi cabem (diuen), doncs jo no m'ho crec. Primer no s'acaba a la plaça, perquè, gràcies a la classe política, esnob, aquesta que tenim, tan si com no volen canviar el punt neuràlgic de la vila. Ara és al famós parc anglès de les Morisques (allegant, això sí, que allà hi cap més gent.). I segon, amb l'estat tan lamentable que està el centre, concretament la zona de la plaça de la Vila, doncs que seria molt difícil fer-hi els tres tombs.

És una pena perquè la passada de St. Antoni o la dels burros, del nostre municipi potser no era la millor del país, ni la més espectacular. Però era la nostra. Ara, com tot en aquest poble, és una modificació al gust dels que vénen de fora. És quelcom matusser, un pedaç més que ha fabricat el nostre il·lustríssim ajunta-fems. Per acabar, només dir que aneu a veure la passada dels burros, no la de cada dijous de final de mes al carrer Nou, sinó la del dia disset de Febrer.

Martí, nét de Cal Caramboles

Redacció

Gemma Flores, Adrià MM, Laia Prat, Bernat Julivert i les espècies, Martí Ruiz, Anna, AHSQV

Il·lustració

Ona Marcet

Maquetació

Oleguer Farriol

**20 GUATLLES...
I VIVES!!!**

Hem entrat altra vegada en la dura quaresma. I és que tot sembla trist i aburrit després la gran disbauxa que suposa la celebració del carnaval. Un any més, el nostre poble s'ha transformat per unes hores, en un món d'allò més extravagant: ocupat per valerosos pirates que llegien la premsa rosa, amagats rera precioses màscares venecianes, tot ballant al ritme de Fama (o era música clàssica?) mentre eviten que els piqués un mosquit tigre que havia arribat degut a la Gran Primavera anticipada.

En definitiva, molta feina i ganes de participar és del que estava impregnat l'ambient de la festa. Hi havia grans comparses que s'havien currat durant tot l'any, des de les disfresses, als més mínims detalls de la seva carrossa i, sobretot, ganes de mostrar-ho i compartir-ho amb els seus veïns i veïnes. I, com no, les entitats que, durant tot el dia, van estar treballant perquè a l'hora en que els que veníem de la rua ens piqués fort la gana,

tinguéssim una "buti" calentona i una cerveseta fresca.

Aquestes entitats són les que realment van fer possible la festa, amb la col·laboració de diferents empreses, sí, pel que fa a les botifarres i als premis, però és increïble de quina manera tant diferent pot percebre un, qui és qui col·labora i qui és qui fa possible una festa. Les botifarres no es couen soles!!!!!! (Us recomano

llegir l'article "Carnestoltes 2008" de la pàg.9 de l'Informem de febrer, no té desperdici). En definitiva, que va estar molt bé, que ens va fer un dia de fàbula i que quan participes a la rua i no guanyes cap premi, inevitablement sempre busques alguna explicació improvisada. La nostra, va ser que s'hi hi hagués hagut la categoria "joves", la victòria hagués estat per Fama... potser no portàvem la carrossa millor ambientada, però les agulletes que vam patir tots i cada un dels ballarins l'endemà, es mereixien si més no, un reconeixement a la nostra "marxa". I ja fa anys que va aquest carnaval a Sant Quirze, i la gent mai falla, i les entitats (algunes més cremades que d'altres), sempre al peu del canó controlant les brases. Que canvia doncs amb el pas dels anys? Les disfresses, les carrosses i els premis. Encara recordo al meu pare aquell any que, en ser guanyadors de la millor comparsa per disfressar-nos de paella gegant amb tota la colla d'amics, va haver de "matar" al nostre premi. Sí, sí... com ho us dic... doncs vam guanyar ni més ni menys que 20 guatlles, que jo com comprendreu amb vuit o nou anyets, em vaig negar a tastar de totes totes!!!

Anna

**CARTES AL DIRECTOR
per Laia Prat**

Ai, que ara ho entenc! Tanta polèmica i al final era ben fàcil, era ben obvi. No us baralleu més conciudadans, no us piqueu més en els blogs, ni us digueu el nom del porc, que era una disfressa! Era tot una juguesca! I és que allò de la botifarrada, allò del Carnaval, era el consistori que aquest any s'ha disfressat! D'Alcampo! I per això ho van decorar! Per això aquella pancarta! Ara ho entenc tot, si senyor, que aquest any el Carnestoltes no era el rei dels poca-soltes!

Veïna que no va disfressada si la botifarra està comprada.

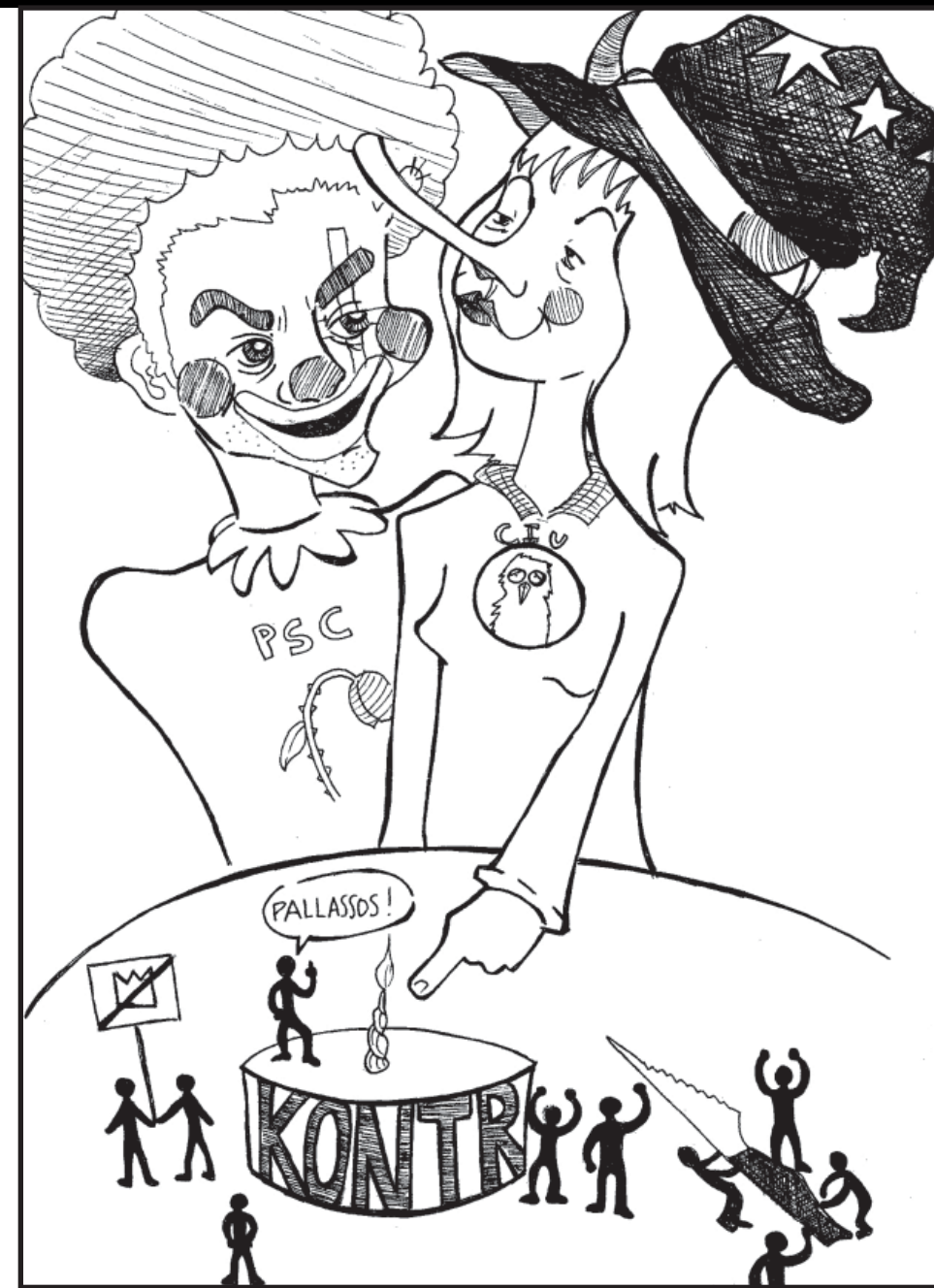
**POLÍTICA SÍ, PERÒ
AQUESTA NO**

Ja tenim les eleccions al caure i la campanya electoral en plena marxa! Sant Quirze està a punt per afrontar les eleccions amb ganes i optimisme. La gent prepara les taules de càmping i el sacs de dormir per fer cua durant els llargs dies d'espera davant de les portes dels col·legis electorals. En alguns casos, com és el cas de l'escola 11 de setembre, la motivació ha estat tal, que s'han hagut d'habilitar tanques de protecció i han sorgit paradetes de begudes i menjar en resposta de la demanda de la gent que ja porta un munt d'hores esperant. De totes formes, en aquestes eleccions, a diferència de les anteriors, només hem de lamentar l'ingrés a hospital de tres persones per lipotímia i dues més per refredat.

Fa un temps vaig llegir aquesta crònica a un dels mitjans de comunicació que circulen pel poble i, aprofitant que el 9 de març venen unes eleccions, no m'he pogut estar d'escriure un article de resposta. Per a fer-ho, he entrat a la pàgina web de l'ajuntament i he buscat informació dels resultats de les eleccions anteriors. Per anar obrint boca, podem veure que la participació a les eleccions municipals del 2007 va ser del 53% i que per tant, l'abstenció va ser del 47%. Això es tradueix en que unes 6316 persones es van abstenir i que 3741 persones van donar suport als partits de l'actual govern municipal (PSC, CIU i PP).

6316 persones es van abstenir, mentre que 3741 van votar a l'actual govern (PSC, CIU i PP).

Aquestes dades són prou significatives i cal analitzar-les detingudament, però abans podem afegir

algunes xifres per completar una miqueta més tot plegat. Per exemple, podem posar sobre la taula els resultats del referèndum de l'estatut de Catalunya. En aquest cas a Sant Quirze es van abstenir 5788 persones davant les 5377 que van votar que sí. Però la cosa és més escandalosa si sumem l'abstenció, el No i el vot en blanc (7459 persones). Per acabar amb les xifres, no vull deixar passar el cas del

referèndum del tractat de la unió europea. Aquest és un cas similar a l'anterior, però potser més espectacular, ja que l'abstenció va duplicar el resultat guanyador (el Sí). A més, com no va ser acceptat per alguns països, s'ha tornat a refer el tractat, però s'ha evitat tornar a fer el referèndum, no fos cas que sortís que no (ja ens l'han colat). Totes aquestes xifres mostren de manera claríssima la distància en-

tre lxs ciutadanxs i l'actual sistema polític. En aquest sentit, crec que a l'abstenció se li ha de donar la mateixa importància que als vots a partits, els vots en blanc o els nuls. No considerar-ho així, significa menysprear una grandiosa part de la població. Evidentment, existeixen diversos tipus d'abstenció, però totes elles han de ser analitzades i se'ls ha de donar resposta, ja que són el reflex d'una gran part de la societat, la qual no pot restar invisible.

Una part de l'abstenció correspon a gent que no creu en la política, no li interessa, no creu que pugui canviar res,... Aquesta percepció de la política és comprensible, ja que la gent no té la possibilitat de participar i fer coses per millorar, sinó al contrari, es veu submergida en la precarietat en tots els àmbits i no veu expectatives de canvi. També hi ha gent que considerem que la política està a tot arreu (educació, feina, carrer, etc.), i que per tant, ens interessa, però que no estem disposadxs a acceptar l'actual sistema polític, el qual ens resta poder, ens obliga a delegar la nostra voluntat, no ens permet participar, ens enfronta, dificulta l'accés a la informació i permet mantenir un sistema econòmic devastador.

Com acabar amb l'abstenció? La resposta és simple: canviant el sistema polític o el que és el mateix, distribuir el poder d'una manera radicalment diferent. Com

aconseguir aquest canvi? Per fer aquest procés cal, en primer lloc, que seguim lluitant dia a dia per a generar iniciatives potents (ja n'existeixen moltes) amb les que es busquin noves formes de fer política. Hem de generar espais on es garanteixi la informació, la participació i la decisió lliure, i els quals impliquin al màxim de gent possible. D'aquesta manera lxs ciutadanxs prendrem poder, veurem les possibilitats de canvi i participarem de forma activa en la transformació i en el progrés social. En aquesta direcció estan sortint algunes petites experiències a Sant Quirze, com poden ser assemblees, entitats, mitjans de kontrainformació, individualitats transgressores, etc. En segon lloc, hi ha una altra cosa que podem fer. Consisteix en deslegitimar totes aquelles estructures polítiques que no permeten el canvi i que traslladen el poder a poques mans, com són els partits polítics i el sistema democràtic actual (extensible al sistema econòmic). Per això cal mostrar el nostre NO a aquesta forma d'entendre la política, és a dir, fer l'acte polític d'abstenir-nos les properes eleccions del 9 de març.

L'abstenció el 9 de març és una opció política que pot permetre canviar l'actual sistema polític.

Sí, abstenir-nos. Agafar les nostres taules de càmping, com els per-

sonatges imaginaris de la crònica amb la que començava, i anar a fer un vermut al parc de les morisques mentre discutim com aconseguim un centre cívic autogestionat.

Adrià MM

ESTÀS SEGUR DE QUE CO-NEIXES EL POBLE?

101 COSES QUE TOTHOM QUE VIU A SANT QUIRZE HAURIA DE SABER O HAURIA D'HAVER FET, COM A MÍNIM UN COP A LA VIDA.

- 01 Fer uns futbolins a l'habitacioneta mítica dels "Pájaros".
- 02 Treballar a la pizzeria Sapri.
- 03 Anar un diumenge al matí a les morisques.
- 04 Arribar a tenir una o mes extremitats en estat de semi-congelació a la Betzuca.
- 05 Comprar una caracola o ensaïmada a altes hores de la nit a les iaies.
- 06 El cafetó al Cano que no falti.
- 07 Que l'Abdelilah et cridi pel "mote" només entrar a la Lila.
- 08 Saber que els Jocs Florals a Sant Quirze es celebren 2 cops. (23 d'Abril i durant les festes majors).
- 09 Saber on s'amaguen els bolets a stq.
- 10 Haver passat per algun col·lectiu quirzetenc.
- 11 Ser oient d'alguna història de segrest o mutilació de les figures mussolenques.
- 12 Sintonitzar la 98.5 FM.
- 13 Animar al Handbol Sant Quirze o, en el seu defecte, algun equip o esportista de stq.
- 14 Conèixer els llocs on acaben aquells que no arriben (arribem seria més correcte) al nivell, FIAC i Lliçó.
- 15 Pensar que et detindran tot sortint del Xavi amb un arsenal de petards.
- 16 Ser partícip del contraban de cigarretes "sueltes" al Cantarero.
- 17 Picar a casa la Bruixa.
- 18 Haver tingut la sort de xafar raïm a la festa del most.
- 19 Fer la/el croqueta a la gespa del Sot.

- 20 Buidar-te les butxaques al ja desaparegut quiosc de la Carme.
- 21 Fer-li "panyou panyou" al Pis-tolero.
- 22 Flipar amb la caseta de l'arbre.
- 23 Fumar liana.
- 24 Escoltar el rumor de que es construirien uns cines.
- 25 Veure la teva vida en diapositives en alguna de les moltes baixades del poble.
- 26 Continuar anant pel l'antic pas de zebra de l'estació.

Avui només en mencionaré 26, podeu dir la vostra a assembleasqv.blogspot.com

Bernat Julivert i les espècies

A SANT QUIRZE ENS SOBREN ELS PISOS

En els últims anys Sant Quirze ha aparegut a la televisió en diversos reportatges sobre temes d'urbanisme, habitatge i sostenibilitat. Però, a diferència del que desitjariem, hi apareix com a exemple de poble insostenible a nivell ecològic, concepte al qual ja estem acostumadxs, i insostenible a nivell social, concepte indeslligable de l'anterior i al qual hauriem de prestar més atenció. Som un model de creixement en forma d'urbanitzacions de luxe, amb alta despesa energètica i d'aigua tant a nivell particular (jardins, grans espais interiors on mantenir la temperatura, rec dels jardins, piscines), com col·lectiu (enllumenat dels carrers, rec de places i jardins), usem bàsicament el transport privat, però tampoc qualsevol: cotxes immensos tot terreny i de gran consum en un poble on, de fet, ja poca zona de bosc ens queda...I pararem aquí posant un ETC immens que reculli la llarga llista de fets que exemplifiquen aquesta insostenibilitat ecològica-social, que són el dia a dia de la nostra convivència en el poble, per tal de centrar-nos en denunciar públicament una gran paradoxa que viu Sant Quirze i que resta invisible per a moltxs. La paradoxa està localitzada a

l'edifici de pisos de lloguer de protecció oficial sortejats l'abril de 2004 (Av. Arrahona n29-31), on 6 d'aquests pisos estan buits. És indignant que l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès hagi permès que aquests pisos hagin restat en desús durant tant de temps, tot i existir una àmplia demanda i haver rebut nombroses reclamacions, totes elles desateses. Durant tots aquests anys s'ha evidenciat la falta d'assumpcions de responsabilitats per part de l'ajuntament de Sant Quirze del Vallès i la seva incapacitat de garantir una bona gestió per part d'ADIGSA (Gestora dels habitatges de protecció oficial de la Generalitat de Catalunya). Una vegada més, l'Ajuntament ha mantingut al marge a la població en no explicar la situació entorn a aquest fet, impossibilitant així la reacció dels ciutadans/es. Entenem que la informació, la transparència i la participació són indispensables en tot procés públic, i per tant, és una prioritat en temes d'habitatge. Per tot això,

- Denunciem:

- L'existència de **6 pisos de protecció oficial en desús** a l'Av. Arrahona n 29-31:(1r6a, 2n4a, 2n5a, 3r3a, 3r6a (tapiat), 3r8a)
- La **mala gestió** per part de l'ajuntament i ADIGSA
- La **falta de transparència** respecte a la situació dels pisos de protecció oficial.
- Exigim:
  - La reassignació d'aquests pisos en desús.
  - Que es prenguin les mesures adequades per a que no es torni a produir aquesta situació.
  - Que es mantingui informada a la població de l'estat en què es troben les diferents promocions d'habitatge de protecció oficial del poble.

Us convoquem a l'acte de denúncia que tindrà lloc el diumenge **2 de Març a les 12h del migdia** a l'amfiteatre del **Parc de les Morisques**.

AHSQV

DE RUCS, JOANS I ASESES... N'HI HA A TOTES LES CASES!!!!!!!!!!

L'article que humilment us presento no té cap mena de relació amb la classe política nacional, per molt que estiguem ja en campanya electoral. Tampoc té res a veure amb l'actual equip de govern. L'article que us presento parla de la passada de St. Antoni Abad, patró dels animals domèstics; o la popularment coneguda passada dels burros. Crec que és bo deixar-ho clar des d'un bon principi perquè després no hi hagin malentesos, ja que el títol escollit pot crear confusions.

La festivitat de St. Antoni se celebra arreu de la geografia catalana al llarg del primer trimestre de l'any. St. Quirze, el nostre estimat poble, la celebra el dia disset d'aquest mes. És un esdeveniment que fa que el poble cobri vida. Aquest dia no és estrany veure moviment pels carrers: gent amb el seu animal de companyia fent cua a les portes de l'església esperant que el senyor cura bategi la mascota (un dels pocs dies que el deuen anar a veure tants feligresos); nens amb bosses plenes de caramels amunt i avall, bé, i no tan nens; veïns que xerren pels descosits a qualsevol cantonada de la vila fins a l'hora del vermut; polítics oportunistes i previsors intentant caçar algun vot, recollint les queixes(moltes) i/o alabances (poques) de la gestió municipal; i un llarg etcètera de persones i personatges.

Però el que realment és impressionant d'aquest esdeveniment és la part final: **Els tres tombs**. El que ara es fa a la rambla Lluís Companys, i on realment queda molt deslluït. Dic això, perquè, anys enrera quan St. Quirze encara era poble, o si més no, era tan sols un projecte de el que és avui, els tres tombs es feien a la plaça de la vila. I veure com els carros més grans donaven les tres voltes de rigor per ésser batejats, era quelcom molt espectacular. El silenci s'apoderava de la plaça en l'execució, però

